

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 590

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 9 august 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
Decizia nr. 90 din 22 martie 2002	1-2
Decizia nr. 168 din 14 mai 2002	2-13
252. — Decizie privind autorizarea concentrării economice dintre Societatea Comercială „Camping” — S.A. și Societatea Comercială „Mecanică Fină” — S.A.	14-15
271. — Decizie privind autorizarea concentrării economice dintre Societatea Comercială „Mol Invest” — S.A. București și Societatea Comercială „Industrial Cefin” — S.A. București	15-16

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIA Nr. 90

din 22 martie 2002

Președintele Consiliului Concurenței,

în baza:

1. Decretului nr. 1.075/2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;
2. prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996;
3. prevederilor Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice;
4. prevederilor Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței;
5. Notei Departamentului servicii (V₂ — 384 din 19 martie 2002),

luând în considerare că:

1. în urma acordurilor semnate în 28 mai 2001 Eureka BV a convenit preluarea controlului asupra societății „Interamerican Hellenic Life Insurance Company” — S.A. prin achiziționarea unui pachet reprezentând 54,38% din acțiuni;
2. ca efect al achiziționării Grupului „Interamerican”, Eureka BV a devenit acționarul majoritar al „Interamerican Romania Insurance Company” — S.A.;
3. prin schimbarea acționarului majoritar al „Interamerican Romania Insurance Company” — S.A. se realizează o concentrare economică în sensul art. 11 alin. (2) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996;
4. piața relevantă este piața asigurărilor din România;

5. prin operațiunea de concentrare economică analizată nu se creează sau nu se consolidează o poziție dominantă care ar putea conduce la restrângerea, înlăturarea sau denaturarea semnificativă a concurenței pe piața națională a asigurărilor;

6. notificarea concentrării economice depusă de Eureko BV, prin avocat, a devenit efectivă la data de 22 februarie 2002,

d e c i d e:

Art. 1. — În temeiul art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996 se autorizează concentrarea economică analizată, constatându-se că, deși cade sub incidența legii, nu există motive pentru a fi refuzată.

Art. 2. — Taxa de autorizare prevăzută la art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996 este de 175.291.783 lei și se va achita, în termen de 30 de zile de la comunicare, la BANK RECEIVER BCR ROMANIA, cod SWIFT RNCBROBU în contul 361280056300, deschis la Banca Națională a României — Sucursala Municipiului București, beneficiar Trezoreria sectorului 6, reprezentând „taxa de autorizare concentrare economică conform Legii nr. 21/1996“. Pe versoul ordinului de plată, în rubrica „cod cont“ se va înscrie „20.17.01.03 — venituri din taxe și autorizări de funcționare“. O copie de pe ordinul de plată va fi transmisă Consiliului Concurenței.

Art. 3. — În termen de 5 zile de la depunerea formularului „Situății financiare anuale simplificate la 31 decembrie 2001“ la direcția generală a finanțelor publice se va transmite o copie și Consiliului Concurenței, care își rezervă dreptul de a recalcula cuantumul taxei de autorizare în situația în care datele definitive diferă semnificativ față de cele comunicate.

Art. 4. — Prezenta decizie se aplică de la data comunicării.

Art. 5. — Consiliul Concurenței își rezervă dreptul de a revoca decizia de neobiecțiune, conform prevederilor din Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice, oricând și dacă se constată că a fost luată pe baza unor informații incorecte sau false, furnizate prin notificare sau primite ca urmare a solicitării.

Art. 6. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiuala Eureko BV, în termen de 15 zile de la comunicare.

Art. 7. — Decizia Consiliului Concurenței poate fi atașată în termen de 30 de zile de la comunicare, la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ.

Art. 8. — Departamentul servicii și Secretariatul general din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 9. — Prezenta decizie este adresată Eureko BV, prin împuternicit:

Societatea Comercială „Herzfeld & Rubin (Romania)“ — S.R.L. Municipiul București, str. Dionisie Lupu nr. 62, sectorul 1.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI CONCURENȚEI,
THEODOR VALENTIN PURCĂREA

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIA Nr. 168

din 14 mai 2002

Plenul Consiliului Concurenței,

I. în baza:

1. Decretului nr. 1.075/2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;
2. prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 30 aprilie 1996;
3. prevederilor Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 bis din 25 martie 1997;
4. prevederilor Regulamentului pentru aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din Legea concurenței nr. 21/1996, privind practicile anticoncurențiale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 bis din 9 iunie 1997;
5. Instrucțiunilor cu privire la definirea pieței relevante, în scopul stabilirii părții substanțiale de piață, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 bis din 4 aprilie 1997;
6. plângerii formulate de către Societatea Națională de Telecomunicații „Romtelecom“ — S.A. la data de 8 octombrie 1999¹⁾, prin care aceasta a sesizat Consiliului Concurenței faptul că, datorită clauzei de nonconconurență prevăzute la art. 10.2 din contractul de societate al Societății Comerciale „Global One Communications Romania“ — S.A. (denumită în continuare *GOCR*), în care Societatea Națională de Telecomunicații „Romtelecom“ — S.A. este acționară, este împiedicată să efectueze activități sau investiții de capital pe piața de transmisie a datelor prin pachete, obiect de activitate al *GOCR*;
7. investigației declanșate în baza Ordinului președintelui Consiliului Concurenței nr. 102/1999;
8. raportului de investigație prezentat Consiliului Concurenței de către raportor, precum și a celorlalte piese din dosar;
9. faptului că au fost îndeplinite procedura de transmitere a raportului de investigație părților implicate pentru luarea la cunoștință și formularea de observații și procedura de citare pentru audierea părților în Plenul Consiliului Concurenței, la data de 10 aprilie 2002;

¹⁾ Nr. 102/01/1.032 din 6 octombrie 1999, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. RG—1.035 din 8 octombrie 1999.

10. observațiilor la raportul de investigație, transmise Consiliului Concurenței de către părțile implicate;

11. declarațiilor făcute în timpul audierii din data de 10 aprilie 2002 de către reprezentanții legali ai părților implicate, precum și a documentelor depuse de către părțile implicate după audiere;

12. faptului că a fost întrunită condiția de cvorum de minimum 7 membri pentru ca Plenul Consiliului Concurenței să poată delibera și decide în mod valabil,

II. având în vedere că:

1. La data de 8 octombrie 1999 Societatea Națională de Telecomunicații „Romtelecom” — S.A.²⁾ (denumită în continuare *Romtelecom*) a depus la Consiliul Concurenței o plângere, prin care această societate a sesizat Consiliul Concurenței faptul că, datorită clauzei de nonconconurență prevăzute la art. 10.2 din contractul de societate al GOCR³⁾, în care Romtelecom este acționară, este împiedicată să efectueze activități sau investiții de capital pe piața de transmisie a datelor prin pachete, obiect de activitate al GOCR; astfel, Romtelecom a solicitat Consiliului Concurenței un punct de vedere relativ la această clauză de nonconconurență din contractul de societate al GOCR, în raport cu prevederile art. 5 din Legea nr. 21/1996.

Concret, clauza contractuală de nonconconurență avea următorul conținut:

„Părțile își interzic, începând de la semnarea prezentului contract, crearea sau participarea sub indiferent ce formă în domeniul de activitate al societății efective sau programate pe termen scurt, direct sau indirect în România, în societăți concurente celei care face obiectul prezentului contract. Părțile la prezentul contract își interzic de asemenea să facă concurență, direct sau indirect, societății atâta vreme cât vor deține acțiuni ale acestei societăți și pe o durată de 5 ani de la data la care vor înceta să fie acționari.”

2. GOCR a fost înființată, ca societate pe acțiuni, la data de 1 februarie 1993, având ca acționar majoritar firma Transpac — S.A. (99,44%). Regia Autonomă „Romtelecom” deținea la data înființării GOCR 0,04% din capitalul social. La aceeași dată (1 februarie 1993), în baza unei convenții de cooperare încheiate între Transpac și Regia Autonomă „Romtelecom”, Transpac a cesionat către Regia Autonomă „Romtelecom” 48,94% din capitalul social al GOCR.

Conform acestei convenții de cooperare Regia Autonomă „Romtelecom” se obliga:

- să nu întreprindă direct/indirect nici o activitate concurentă față de GOCR;
- să obțină în beneficiul GOCR licențele de operator, în particular cele relative la transmisiile de date prin pachete și serviciile cu valoare adăugată aferente;
- să pună la dispoziție GOCR liniile interioare pentru ca aceasta să poată proceda la construirea rețelei sale;
- GOCR urma să beneficieze de tratamentul clientului cel mai favorizat pentru toate prestațiile pe care Regia Autonomă „Romtelecom” le făcea în beneficiul GOCR.⁴⁾

Achitarea prestațiilor și a angajamentelor asumate de Regia Autonomă „Romtelecom” se efectua de către Transpac sub forma cedării de acțiuni ale societății GOCR.

Durata acestei convenții era de 10 ani de la semnare, cu posibilitatea prelungirii în mod tacit pentru o perioadă similară, în situația în care nici una dintre părți nu o rezilia. Pe cale de consecință, această convenție expira la data de 1 februarie 2003, dacă părțile contractante nu o prelungeau în mod tacit.

3. Ulterior, în cursul lunii ianuarie 1996, au avut loc 3 operațiuni de cesionare de acțiuni ale GOCR, în urma cărora acționarul majoritar Transpac (ce deținea 50,5% din capitalul social al GOCR) a fost înlocuit pe rând de către COGECOM — Franța (5 ianuarie), Atlas — Belgia (18 ianuarie) și, în final, de către Global One Communications Holding BV — Olanda, denumită în continuare *GOCH BV* (31 ianuarie). În perioada 31 ianuarie 1996—5 aprilie 2001 structura capitalului social al GOCR a fost următoarea:

- *GOCH BV*⁵⁾ — 50,5%;
- Regia Autonomă „Romtelecom” — 48,98%;
- 3 persoane fizice — 0,52%.

4. Regia Autonomă „Romtelecom” a menționat că datorită acestei clauze este practic împiedicată să efectueze activități sau investiții de capital pe piața de transmisie a datelor prin pachete, obiect de activitate al GOCR, invocând prevederile art. 54 din Legea nr. 21/1996, conform cărora sunt nule de drept orice clauze contractuale ce se raportează la o practică anticonconurențială prohibită prin art. 5 din același act normativ.

5. Președintele Consiliului Concurenței, prin Ordinul nr. 102/1999, a declanșat investigație pentru analiza compatibilității acestei clauze cu prevederile art. 5 din Legea nr. 21/1996.

6. În acest context Romtelecom a înaintat Consiliului Concurenței, la data declanșării investigației pentru analiza compatibilității clauzei de nonconconurență cu prevederile art. 5 din Legea nr. 21/1996, o cerere pentru certificarea prealabilă de către Consiliul Concurenței a neintervenției.

Conform art. 3 alin. (1) din Regulamentul pentru aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din Legea concurenței nr. 21/1996 privind practicile anticonconurențiale (numit în cele ce urmează *Regulament*), intitulat „Procedura de certificare prealabilă de către Consiliul Concurenței că nu există teme pentru intervenție în baza art. 5 alin. (1) sau art. 6 din lege”, înainte de a stabili o înțelegere, decizie de asociere sau practică concertată, agenții economici implicați pot solicita Consiliului Concurenței o certificare prealabilă că nu exista motiv pentru intervenție în baza art. 5 alin. (1) din legea de mai sus cu privire la comportamentul concurențial preconizat.

²⁾ Sediul social: Bd. Libertății nr. 14, sectorul 5, București; nr. de înregistrare la Oficiul registrului comerțului: J/40/8.926/1997.

³⁾ Sediul social: bd. Dimitrie Pompei nr. 9—9A, sectorul 2, București, cod 72326; nr. de înregistrare la Oficiul registrului comerțului: J/40/9.171/1993.

⁴⁾ Atât GOCR, cât și Romtelecom au menționat că această prevedere nu s-a aplicat, relațiile dintre cei doi operatori realizându-se în condiții comerciale normale.

⁵⁾ Sediul: Olanda, Hoofddorp, Strawinskylaan 2001, 1077zz, Amsterdam; nr. de înregistrare la Registrul comerțului din Amsterdam: 33276922.

După cum rezultă din economia textului legal, o premisă esențială pentru certificarea neintervenției de către Consiliul Concurenței este aceea ca această cerere să fie anterioară recurgerii la comportamentul concurențial respectiv. În cazul de față clauza de nonconurență a operat de la momentul înființării GOCR, respectiv anul 1993, iar cererea de neintervenție a fost înaintată de către Romtelecom la data de 8 noiembrie 1999, deci la 6 ani de la data covenirii acesteia și la 2,5 ani de la data intrării în vigoare a Legii nr. 21/1996. În concluzie, nefiind îndeplinită premisa esențială cerută de prevederile legale pentru ca instituția Consiliului Concurenței să poată certifica neintervenția sa, deci să poată parcurge pașii procedurali ulteriori (solicitarea completării cererii, data efectivă a cererii), Consiliul Concurenței nu a dispus de baza legală în temeiul căreia să urmeze procedura standard prevăzută de regulament. Mai mult, trebuie menționat că cererea de certificare prealabilă a neintervenției a fost depusă de Romtelecom la data de 8 noiembrie 1999, la 30 de zile după depunerea la data de 8 octombrie 1999 de către aceeași societate, la Consiliul Concurenței, a unui document prin care se autodenunța că, în calitate de acționar în GOCR, a consimțit la stipularea unei clauze de nonconurență în contractul de societate al acesteia. De asemenea:

— Romtelecom a menționat că, datorită acestei clauze, este practic împiedicată să efectueze activități sau investiții de capital pe piața de transmisie a datelor prin pachete, obiect de activitate al GOCR;

— Romtelecom a făcut apel, pe de o parte, la prevederile art. 5 din Legea nr. 21/1996, în conformitate cu care sunt interzise orice înțelegeri, exprese sau tacite, între agenți economici, precum și orice decizii de asociere ori practici concertate între aceștia care au sau pot avea ca obiect/efect denaturarea, restrângerea sau împiedicarea concurenței, și, pe de altă parte, la prevederile art. 54 din Legea concurenței nr. 21/1996, conform cărora sunt nule de drept orice clauze contractuale ce se raportează la o practică anticoncurențială prohibită prin art. 5 din aceeași lege;

— în autodenunț Romtelecom precizează: „Vă rugăm să ne comunicați dacă această clauză contractuală contravine Legii concurenței sau altor dispoziții legale și, deci, dacă este lovită de nulitate absolută.”

Conform art. 46 din legea menționată, la primirea unei cereri ce denunță o practică anticoncurențială Consiliul Concurenței examinează dacă aceasta prezintă suficient temei de fapt și de drept pentru a justifica declanșarea unei investigații și, în cazul în care nu prezintă temei, Consiliul o respinge în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii. Conform aceleiași legi, în termenul legal de 30 de zile, deci la data de 8 noiembrie 1999, președintele Consiliului Concurenței, în baza notei Departamentului servicii, a emis Ordinul nr. 108/1999, prin care a decis declanșarea investigației în speță.

Ulterior emiterii ordinului de mai sus, dar în aceeași zi, Romtelecom a înaintat o cerere pentru certificarea prealabilă a neintervenției, menționând în cuprinsul cererii, la capitolul „Motivul cererii”, că la data intrării în vigoare a clauzei de nonconurență nu era în vigoare Legea concurenței, care interzice în art. 5 orice înțelegeri între agenți economici care au ca obiect sau pot avea ca efect restrângerea concurenței. Mai mult, în cuprinsul acelei cereri Romtelecom invoca art. 54 din aceeași lege, menționând că nerespectarea art. 5 atrage nulitatea absolută a clauzei contractuale menționate. Romtelecom a menționat, de asemenea, că, datorită acestei clauze, este practic împiedicată să efectueze activități sau investiții de capital pe piața de transmisie a datelor prin pachete, obiect de activitate al GOCR.

Deci Romtelecom nu a înaintat Consiliului Concurenței o cerere de neintervenție clasică, în care să îi dovedească acestuia, conform pct. 9.2 din cap. III din Formularul de solicitare a neintervenției, „de ce acordul nu are ca obiect sau ca efect restrângerea, împiedicarea ori denaturarea concurenței pe piața românească”. Dimpotrivă, Romtelecom arată că această clauză o împiedică „să efectueze, sub indiferent ce formă, activități sau investiții de capital pe piața de transmisie a datelor prin pachete”.

7. În concluzie, pe lângă faptul că nu a îndeplinit condiția esențială cerută de reglementările legale de a fi prealabilă, cererea Romtelecom nu a putut fi calificată ca fiind o cerere de neintervenție, întrucât nu a avut obiectul prevăzut de dispozițiile legale, ci ca o cerere prin care denunță o practică anticoncurențială la care a fost parte (autodenunț). Consiliul Concurenței a declanșat investigația în cadrul termenului legal de 30 de zile de la data primului autodenunț al Romtelecom și nu ca urmare a celui de-al doilea autodenunț al acesteia, făcut în cadrul unei așa-numite cereri de certificare prealabilă a neintervenției.

Această așa-numită cerere de certificare prealabilă a neintervenției a fost însă conexată cu investigația deja declanșată de către Consiliul Concurenței în cauză, a fost considerată ca un al doilea autodenunț al Romtelecom, care, în plus, oferea și date suplimentare despre piața pe care activa GOCR. Din aceste motive procedura parcursă ulterior a fost cea de investigație.

8. Părțile contractante sunt cele ce corespundeau structurii de acționariat a GOCR existente la data intrării în vigoare a Legii nr. 21/1996 (1 februarie 1997):

- Societatea Națională de Telecomunicații „Romtelecom” — S.A.;
- Global One Communications Holding BV — Olanda (GOCH BV);
- 3 persoane fizice⁶⁾.

9. Romtelecom este controlată de societatea OTEROM Ltd — Cipru, fiind operatorul național de telecomunicații care deține întreaga infrastructură de telecomunicații; de asemenea, acesta se bucură de exclusivitate în România în ceea ce privește serviciile de voce, care se vor liberaliza la data de 1 ianuarie 2003.

10. GOCH BV este o societate de naționalitate olandeză, ce face parte din grupul multinațional Global One, fiind o filială a Atlas Telecommunications — S.A. — Belgia. Atlas a fost o tranzacție notificată Comisiei Europene la data de 16 decembrie 1994, fiind o societate în comun înființată de către France Telecom (50%) și Deutsche Telekom AG (50%), ambii părinți inițiali ai GOGR. Atlas este, potrivit Deciziei Comisiei Europene, instrumentul participării France Telecom și Deutsche Telekom AG într-o a doua tranzacție, în care aceștia doi împreună cu Sprint Corporation — S.U.A. (cel de-al treilea părinte inițial al GOGR) au creat o societate — joint venture — denumită inițial Phoenix și la data notificării acesteia a doua tranzacții la Comisia Europeană, 29 iunie 1995, redenumită de către părți Global One.

⁶⁾ Stanovici Michel, Donald Parker, Robert Givens.

Global One deservește piața mondială a afacerilor, a consumatorilor și a operatorilor, cu precădere companii multinaționale cu furnizorii, distribuitorii și clienții lor.

11. GOCHR a fost înființată pe o durată de 99 de ani. GOCHR are ca obiect principal de activitate dezvoltarea în România a unei rețele publice de transmisie a datelor prin pachete și a serviciilor cu valoare adăugată aferente,

III. Analiza clauzei de nonconurență

12. Clauza de nonconurență poate fi abordată fie ca o restricționare auxiliară unei concentrări economice (crearea unei societăți în comun concentrative — joint venture), fie ca practică susceptibilă a afecta concurența, supusă prevederilor art. 5 alin. (1) și (6) din Legea nr. 21/1996.

Datorită susținerilor contradictorii ale celor două părți implicate, respectiv:

— GOCH BV a susținut că noua societate — GOCHR — este o societate în comun concentrativă, deci operațiunea de înființare a acesteia este o operațiune de concentrare economică⁷⁾. Fiind operațiune de concentrare economică, clauza de nonconurență este o restricție auxiliară și deci exceptabilă;

— Romtelecom a susținut că nu există un control în comun asupra noii societăți, ci un control unic exercitat de către GOCH BV⁸⁾. În consecință, operațiunea de înființare a GOCHR nu este concentrare economică, iar clauza de nonconurență nu este o restricție auxiliară acesteia, ci o înțelegere ce afectează concurența, cazul a necesitat o analiză detaliată a formei de control ce se exercită de către cele două societăți-mamă asupra GOCHR, pentru a stabili modalitatea de abordare a clauzei de nonconurență: restricție auxiliară unei operațiuni de concentrare economică sau înțelegere susceptibilă a afecta concurența.

13. Evaluarea clauzei de nonconurență în cazul societăților în comun concentrative. Restricționare auxiliară

Pentru ca obligația de nonconurență impusă acționarilor GOCHR să poată fi analizată ca o restricție auxiliară, operațiunea de înființare a GOCHR trebuie să fie una de concentrare economică, cu alte cuvinte societatea în discuție să fi fost înființată ca societate în comun concentrativă.

Conform prevederilor Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice, o operațiune de asociere constituie o concentrare economică dacă îndeplinește în mod cumulativ 3 condiții:

- existența controlului în comun;
- autonomia structurală a societății în comun;

și

— societatea în comun să nu aibă ca obiect sau ca efect coordonarea comportamentului concurențial al societăților-mamă.

14. Controlul în comun, exercitat pe baze legale sau *de facto*, se poate realiza:

14.1. prin egalitatea în drepturile de vot sau la numirea organelor de conducere;

14.2. prin drepturile de veto conferite acționarilor minoritari;

14.3. prin exercitarea obișnuită a drepturilor de vot, atunci când acționarii care dețin împreună majoritatea drepturilor de vot ajung la un acord privind exercitarea acestora în mod concertat.

15. În cazul de față situația acționariatului GOCHR, valabilă până la data de 5 aprilie 2001, data retragerii Romtelecom din GOCHR, s-a prezentat astfel:

- GOCH BV — 50,5%;
- Romtelecom — 48,98%;
- 3 persoane fizice — 0,52%.

În statutul GOCHR, la art. 11 se prevede că fiecare acțiune dă dreptul la vot și la reprezentare în adunările generale ale acționarilor în condițiile legale și statutare (adică proporțional cu cota de participare la capitalul social). De asemenea, conform art. 14 alin. 2 și 3 din statut, pentru a putea delibera valabil adunarea generală a acționarilor ordinară trebuie să fie compusă dintr-un număr de acționari reprezentând cel puțin jumătate din capitalul social; la a doua convocare nu este necesar nici un cvorum. Adunarea generală a acționarilor ordinară statuează în toate cazurile cu majoritatea voturilor acționarilor prezenți sau reprezentați. Deci, pentru a putea delibera valabil este necesar și suficient numai votul acționarului majoritar — GOCH BV (50,5% din capitalul social).

Ca atare, egalitatea în drepturile de vot nu poate fi pusă în discuție, deciziile în cadrul adunării generale a acționarilor luându-se de către acționarii GOCHR proporțional cu cota de participare la capitalul social.

16. În ceea ce privește egalitatea la numirea organelor de conducere, s-au stabilit următoarele:

— Consiliul de administrație al GOCHR este compus din 5 membri, dintre care 3 erau numiți de GOCH BV, iar 2 de Romtelecom;

— GOCH BV numea 2 directori, tehnic și economic, iar Romtelecom numea un director, pe cel comercial.

Rezultă deci că nu exista egalitate între cei doi acționari ai GOCHR la numirea organelor de conducere.

17. Referitor la drepturile de veto, de esența acestora este faptul că *dreptul de veto* înseamnă dreptul unui acționar de a se putea opune luării unei decizii de către un alt acționar; exercitarea unui drept de veto rezidă într-o situație de blocaj la nivelul societății controlate, blocaj care nu se poate soluționa decât dacă cei doi acționari ajung la un compromis, la o soluție comună.

În cazul de față Romtelecom nu a beneficiat de drepturi de veto; dacă ar fi existat, aceste drepturi de veto ar fi fost prevăzute în actele constitutive ale GOCHR, care însă nu conțin nici o referire la un eventual drept de veto al Romtelecom sau la faptul că anumite decizii se pot lua numai cu aprobarea Romtelecom.

⁷⁾ Anexele nr. 2 și 6 la raportul de investigație.

⁸⁾ Anexa nr. 21 la raportul de investigație.

În concluzie, ipoteza controlului în comun bazat pe eventualele drepturi de veto ale Romtelecom este exclusă.

18. În ceea ce privește ipoteza unui control în comun *de facto* asupra GOCR, această formă de control se putea materializa în existența unei înțelegeri tacite între acționarii GOCH BV și Romtelecom de a vota în mod concertat — *gentlemen's agreement*. GOCH BV a susținut existența acestei *gentlemen's agreement* încheiate cu Romtelecom. Cea de-a doua parte a acestei înțelegeri tacite, Romtelecom, a negat însă existența acestei *gentlemen's agreement* tacite și a susținut, prin adresa directorului general Vassilios Tsakoniatis, că „rezultă că Global One, în calitatea sa de acționar majoritar, își poate impune controlul prin exprimarea majorității în luarea deciziilor. Prin urmare, tipul de control ce se exercită asupra GOCR este cel de control unic exercitat de către GOCH BV“.

Mai mult, analizând procesele-verbale ale Adunării generale a acționarilor GOCR, a reieșit că, atunci când au existat divergențe cu privire la o anumită decizie, iar GOCH BV, în calitatea sa de acționar majoritar, a dorit să își impună părerea, a reușit tocmai datorită exercitării majorității drepturilor de vot. Elocvent în acest context este faptul că, în cadrul Adunării generale ordinare a acționarilor GOCR din data de 12 aprilie 2000, conform procesului-verbal, la cel de-al patrulea punct de pe ordinea de zi, „revizuirea anuală a salariilor/indemnizațiilor echipei de conducere“, reprezentantul GOCR a recomandat majorarea salariilor echipei de conducere a societății.

Reprezentatul Romtelecom a ridicat obiecții la acest punct, cerând o amânare a deciziei cu privire la acest aspect.

Rezoluția în discuție a fost supusă la vot, acționarii aprobând cu majoritate de voturi modificarea salariilor echipei de conducere.

Referitor la cel de-al cincilea punct de pe ordinea de zi, majorarea indemnizațiilor cenzorilor, reprezentantul Romtelecom a reiterat poziția exprimată anterior în sensul amânării unei decizii cu privire la acest aspect.

Cu toate acestea, acționarii au aprobat cu majoritate de voturi o majorare medie a indemnizației cenzorilor.

În concluzie, decizia s-a luat cu majoritatea voturilor, deci a aparținut GOCH BV.

19. Celelalte argumente invocate de GOCH BV în favoarea existenței unui control în comun asupra GOCR au fost următoarele:

— fiind înființată ca răspuns la o licitație internațională lansată de Guvernul României pentru constituirea unei rețele publice de date și furnizând servicii Ministerului Afacerilor Externe și Ministerului Finanțelor Publice, statul român a urmărit ca aceste servicii să nu fie furnizate de o companie exclusiv privată, ci de una în care să fie prezent și asupra căreia să exercite un anumit control.

În acest context, raportul de investigație a reținut că la data înființării GOCR „Romtelecom“ (deci statul român, la acea dată Romtelecom fiind regie autonomă) deținea un număr de 40 de acțiuni, reprezentând 0,04% din capitalul social al GOCR. Cesionarea către Romtelecom a 48,94% din acțiunile GOCR s-a realizat în baza unei convenții de cooperare, prin care Romtelecom și-a asumat obligații suplimentare față de cele prevăzute în contractul de societate inițial al GOCR;

— Romtelecom avea dreptul să numească președintele consiliului de administrație (CA) și directorul comercial al societății.

Raportul de investigație a reținut că președintele CA nu beneficiază de vot preponderent în cadrul procedurii de votare în CA⁹⁾. Mai mult, conform art. 7 pct. 7.2 din contractul de societate al GOCR, Romtelecom numea directorul comercial, iar partea străină numea directorul economic și pe cel tehnic. GOCH BV a susținut că partea comercială a activității societății se afla sub controlul Romtelecom, lucru inexact întrucât deciziile privind administrarea și conducerea societății se iau în cadrul adunării generale a acționarilor și CA, unde GOCH BV era majoritară;

— întrucât Romtelecom a pus la dispoziție GOCR infrastructura specifică, iar partenerul străin a adus echipamentele, tehnica și know-how, rezultă intenția lor de a lucra împreună și de a coopera în noua societate.

Raportul de investigație a reținut că acest lucru este posibil nu doar în cazul societăților în comun, ci și în cazul societăților în care există un/unii acționar/acționari majoritar/majoritari și unii acționari minoritari — acționarii majoritari conlucrează cu cei minoritari pentru a asigura succesul societății înființate, acesta fiind practic scopul oricărei asocieri. De asemenea, chiar GOCR a declarat că „nu a beneficiat de nici o facilitate acordată de acționarul Romtelecom. Toate relațiile comerciale pe care le-am avut cu acest acționar au fost stabilite pe baze comerciale neutre, obiective, fiind tratați în mod similar cu ceilalți parteneri de afaceri ai acestei societăți. Existența unui tratament nepreferențial, neprivilegiat, aplicat nouă de către Romtelecom rezultă cu claritate din copiile contractelor încheiate între societatea noastră și Romtelecom“.

Având în vedere aceste aspecte, rezultă că infrastructura de telecomunicații aflată în posesia Romtelecom a fost pusă la dispoziție GOCR în aceleași condiții ca și celorlalte societăți care au solicitat accesul la această infrastructură;

— GOCH BV a afirmat că planul de afaceri al GOCR a fost votat de Romtelecom.

Raportul de investigație a reținut că acesta nu este un element pentru a considera că forma de control exercitat asupra GOCR este aceea de control în comun. Dacă Romtelecom ar fi avut drept de veto asupra adoptării planului de afaceri, deci dacă în lipsa acordului Romtelecom planul de afaceri nu ar fi putut fi adoptat, atunci controlul exercitat asupra GOCR ar fi fost control în comun, conform prevederilor Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice;

— GOCH BV a invocat jurisprudența Comisiei Europene, deciziile invocate fiind însă nerelevante în speță, întrucât au ca obiect încheierea unui acord între acționarul minoritar și cel majoritar, în baza căruia aceștia exercită controlul în comun asupra noii entități, ceea ce nu a fost cazul în speță;

⁹⁾ Art. 7 pct. 7.1 lit. b) din Contractul de societate al GOCR.

— GOCH BV a invocat paragraful 34 din Nota Comisiei Europene cu privire la noțiunea de concentrare economică din anul 1995, denumită în continuare *Notă*, conform căruia „În cazul în care se înființează o nouă societate mixtă, spre deosebire de achiziționarea unui acționariat minoritar într-o societate deja existentă, există o mai mare probabilitate ca societățile mamă să realizeze o politică comună prestabilită [...]”.

Față de acest aspect s-a reținut:

— această Notă a fost modificată de Comisia Europeană în anul 1998;

— acest text instituie o prezumție simplă: „există o mai mare probabilitate”, situație în care, conform normelor de procedură, simpla prezumție trebuie coroborată cu alte probe pe care GOCH BV nu le-a adus în cauză;

— această prevedere, menționată la paragraful 34 din Notă, trebuie însă coroborată cu prevederea de la paragraful 19 din cadrul aceluiași capitol, conform căreia: „Controlul în comun există atunci când doi sau mai mulți agenți economici sau persoane au posibilitatea de a exercita o influență decisivă asupra unui alt agent economic. Influența decisivă în acest sens înseamnă puterea de a bloca acțiunile care determină comportamentul comercial strategic al unui agent economic. Spre deosebire de controlul unic, care conferă unui agent economic specific puterea de a determina deciziile strategice cu privire la un agent economic controlat, controlul în comun este caracterizat de posibilitatea unei situații de blocaj ce rezultă din puterea a două sau mai multor societăți mamă de a respinge deciziile strategice propuse de una dintre ele. Înseamnă, deci, că acești acționari trebuie să ajungă la o înțelegere comună în determinarea politicii comerciale a societății pe care au înființat-o.”

În cazul de față, având în vedere și declarațiile Romtelecom din cadrul ședinței de audiere, chiar dacă Romtelecom s-ar fi opus adoptării unei decizii, opinia GOCH BV ar fi prevalat, datorită deținerii majorității drepturilor de vot și a exercitării acestora în mod obișnuit (lucru care de altfel s-a și întâmplat).

În concluzie, ipoteza unui control în comun *de facto* asupra GOCR exercitat de către Romtelecom și GOCH BV nu a putut fi reținută.

20. Întrucât cele 3 condiții: control în comun, autonomie structurală și necoordonarea comportamentului concurențial al societăților mamă trebuie îndeplinite cumulativ pentru a fi în prezența unei societăți în comun, iar în cazul de față condiția controlului în comun nu este îndeplinită, analizarea celorlalte două condiții nu a mai prezentat interes pentru scopurile raportului de investigație. Concluzia a fost aceea că acționarul majoritar GOCH BV a exercitat controlul unic asupra GOCR. Prin urmare, GOCR nu este o societate în comun concentrativă. GOCR nefiind o societate în comun concentrativă, clauza de nonconurență nu a putut fi analizată ca restricție auxiliară unei concentrări economice.

21. Analizarea operațiunii de asociere a GOCH BV și Romtelecom și, implicit, a clauzei de nonconurență, ca înțelegere între doi agenți economici supusă prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 21/1996

Pentru a cădea sub incidența art. 5 alin. (1) din legea menționată o înțelegere între doi agenți economici trebuie să aibă ca obiect sau să poată avea ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței pe piața românească.

22. Pentru a încadra o anumită situație în dispozițiile acestui articol este necesară îndeplinirea cumulativă a 3 condiții:

— existența unei înțelegeri;

— înțelegerea să fie între doi sau mai mulți agenți economici;

— înțelegerea să aibă ca obiect sau să poată avea ca efect restrângerea, împiedicarea ori denaturarea concurenței.

Întrucât primele două condiții erau îndeplinite, cea de-a treia condiție a necesitat analiza faptului dacă cele două societăți mamă ale GOGR, respectiv GOCH BV și Romtelecom, erau potențial concurente.

23. În legislația românească, ca de altfel și în legislația comunitară, nu s-a precizat că afectarea concurenței trebuie să fie semnificativă. În ceea ce privește jurisprudența comunitară, parte a acquisului comunitar pe care, în cadrul procesului de integrare europeană, România va trebui să o preia, Curtea Europeană de Justiție a statuat că „o înțelegere este capabilă să afecteze comerțul dintre statele membre dacă, pe baza tuturor factorilor obiectivi, de drept și de fapt, este posibil a se prevedea cu un grad suficient de probabilitate că poate influența, direct sau indirect, acum ori în viitor, tipul de comerț dintre statele membre într-o asemenea măsură, încât ar putea să împiedice atingerea obiectivului creării unei singure piețe între statele membre”.

Orice încălcare a regulilor de concurență este de natură să afecteze „atingerea obiectivului creării unei singure piețe”.

24. Ridicarea unui obstacol în calea intrării pe o anumită piață a unor noi actori, care ar crește gradul de concurență pe piața respectivă, reprezintă o aplicație particulară a acestui criteriu. Comisia Europeană a stabilit că înființarea unei societăți în comun având ca obiect prestarea serviciului de paging interconectat pentru piața națională irlandeză, de către compania națională de telecomunicații și unul dintre liderii mondiali în domeniul telefoniei mobile, poate constitui un obstacol pentru potențiali concurenți și, în consecință, constituie o restricționare a concurenței care intră sub incidența art. 81 alin. (1) din Tratat (fost art. 85 alin. 1)¹⁰.

Mergând pe această interpretare, ceea ce s-a demonstrat în raportul de investigație a fost că prin clauza de nonconurență din contractul de societate al GOGR a fost afectată concurența pe piața transmisiei de date, prin aceea că s-a împiedicat intrarea pe piață în mod independent a celor două societăți mamă ale GOGR.

¹⁰ Commission Decision of 18 October 1991 relating to a proceeding pursuant to article 85 of the EEC Treaty (IV/32.737 — Eirpage).

25. Raportul de investigație a analizat dacă cele două societăți mamă ale GOCR, părți într-o altă societate, sunt potențial concurente, pe baza criteriilor sugerate de către Comisia Europeană în anul 1983. Comisia a menționat că ponderea acordată fiecăruia dintre criterii variază de la caz la caz. Principalul aspect ce se ia în considerare este acela dacă, având în vedere toate circumstanțele relevante în cauză, părțile unei asocieri ar fi de așteptat în mod rezonabil să intre pe piață individual, deci să furnizeze în mod individual, și nu prin asociere, serviciile ce sunt furnizate de către societatea pe care respectivele părți au înființat-o. În esență, criteriile sugerate de Comisia Europeană vizează: accesul la inputuri, capacitatea de a presta serviciul respectiv în mod individual, și nu prin asociere, capacitatea de a vinde (fiecare parte are acces la canalele de distribuție necesare pentru serviciul pe care îl furnizează actualmente societatea în care firmele s-au asociat) și factorul de risc (asumarea de către fiecare dintre părți a riscului tehnic și financiar pe care îl presupune furnizarea serviciului în mod individual, și nu prin intermediul asocierii).

Aceste criterii urmează să se aplice atât pieței geografice, cât și pieței produsului pe care activează societatea ai cărei acționari se presupune că sunt potențiali concurenți.

Dacă înființarea noii societăți este calea aleasă de societățile mamă pentru a-și extinde activitățile pe o nouă piață a produsului, cea mai importantă întrebare este aceea dacă ele deja operează pe o piață a produsului învecinată cu piața pe care activează societatea fiică, fapt ce le-ar îndreptăți să intre pe noua piață în mod independent, și nu prin asociere.

26. În cazul de față cele două societăți mamă ale GOCR, care și-au asumat reciproc obligația de nonconurență față de societatea nou-creată, au activități semnificative pe piețe învecinate cu piața GOCR; aceste piețe sunt cele ale serviciilor de telefonie fixă și mobilă, pe care ambele societăți mamă sunt prezente fie direct, fie prin intermediul unor filiale sau al altor societăți din cadrul grupului din care fac parte. Aceste piețe au o importanță semnificativă comparativ cu piața societății nou-create GOCR.

Romtelecom este operatorul național de telecomunicații din România, care beneficiază de exclusivitate în ceea ce privește telefonie fixă în România și este unicul deținător al infrastructurii de telecomunicații din România, pe care o închiriază societăților ce activează pe piața transmisiei de date. După privatizare, decembrie 1998, societatea care deține controlul asupra Romtelecom este OTEROM, ce are ca acționar firma OTE — Grecia. Această companie a instalat¹¹⁾ și operează mai multe rețele pentru furnizarea serviciilor de transmisiuni date, conectivitate și acces pe teritoriul Greciei și este acționarul principal (peste 80% din capitalul social) al companiei OTENET, ce furnizează servicii Internet pe teritoriul Greciei.

Totodată, GOCH BV a fost înființată¹²⁾ ca societate în comun de către France Telecom, Deutsche Telekom și Sprint ca un „vehicul” prin care acestea să pătrundă pe piața europeană a serviciilor de comunicații de date, serviciilor cu valoare adăugată și Internet. Ulterior Deutsche Telekom și Sprint s-au retras, iar France Telecom (denumită în cele ce urmează FT) a rămas unicul acționar. Până la liberalizarea pieței de telecomunicații din Franța, ce a avut loc la 1 ianuarie 1998, FT a fost operatorul național de telecomunicații din Franța.

GOCH BV (și, prin intermediul său, FT) este prezentă pe piața definită în speță în calitate de acționar majoritar și deținător al controlului unic asupra GOGR. Dar FT este prezentă pe piața românească de telecomunicații și prin intermediul Societății Comerciale „MobilRom” — S.A.¹³⁾. Deși GOGR a menționat¹⁴⁾ că nu a existat interes din partea societății mame străine sau a oricărei alte societăți străine din cadrul grupului FT din care aceasta face parte de a intra pe piața relevantă românească pe cont propriu sau printr-un alt parteneriat, s-a demonstrat că Societatea Comercială „MobilRom” — S.A, societate membră a grupului FT, a solicitat și a obținut Licența pentru instalarea, operarea și întreținerea unei rețele naționale publice pentru comunicații date, dar nu a desfășurat activitate de transmisiuni date datorită clauzei de nonconurență — subiect al analizei. În acest context, fiind cunoscută opinia Romtelecom de a pune capăt acestei clauze, rezultă că există un interes și din partea celeilalte societăți mamă — FT de a intra pe piața relevantă și printr-o altă societate comercială, „MobilRom” — S.A.

Pe de altă parte, Romtelecom în noua sa structură de acționariat, deci cu firma grecească OTE deținătoare a controlului, și în calitate de operator național de telecomunicații are potențialul de a intra pe piața transmisiei de date și a serviciilor Internet. Romtelecom a precizat în acest sens¹⁵⁾ că intenționează să investească în cursul unui an 24 de milioane de dolari S.U.A., în vederea dezvoltării propriii rețele de date, fapt ce ar contribui la dezvoltarea concurenței pe piața românească a transmisiei de date (9 milioane dolari S.U.A. pentru modernizarea infrastructurii existente în tehnologia de comutare de pachete ATM etc.).

27. Afirmația GOGR¹⁶⁾ potrivit căreia Romtelecom nu are resursele financiare necesare nu a putut fi așadar reținută. De asemenea, nici afirmația GOGR potrivit căreia Romtelecom nu are personal calificat pentru a presta servicii în domeniu și nici nu dispune de echipamente, experiență (decât cea câștigată în calitate de acționar al GOGR) și know-how nu poate fi reținută decât pentru perioada 1997—1998 (decembrie), data privatizării Romtelecom. Ulterior privatizării Romtelecom dispune de echipamente, experiență și know-how prin intermediul societății mamă OTE, care a instalat și operează rețele pentru furnizarea serviciilor de transmisiuni date, conectivitate și acces pe teritoriul Greciei: Hellaspac I și II (servicii X25, FR), Hellascom (linii închiriate digitale), servicii de tip ATM.

¹¹⁾ Adresa Romtelecom nr. 102/01/223/14.02.2001, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V2—270/14.02.2001.

¹²⁾ Punct de vedere GOGR, înregistrat la Consiliul Concurenței cu nr. V2—12/8.01.2001.

¹³⁾ Sediul: București, Calea Dorobanților nr. 135—145, sectorul 1.

¹⁴⁾ Punct de vedere GOGR, înregistrat la Consiliul Concurenței cu nr. V2—12/8.01.2001.

¹⁵⁾ Adresa Romtelecom nr. 102/01/223/14.02.2001, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V2—270/14.02.2001.

¹⁶⁾ Punct de vedere GOGR, înregistrat la Consiliul Concurenței cu nr. V2—12/8.01.2001.

28. Deci, uzând de toate acestea Romtelecom putea îmbunătăți mediul concurențial dacă nu ar fi fost ținut de obligația de nonconurență din contractul de societate al GOCHR. Este adevărat că poate nu ar fi fost un concurent de talia GOCHR, care are 8 ani de experiență pe piața românească, dar acesta nu este un motiv suficient pentru a împiedica intrarea Romtelecom, deci a unui nou actor, pe piața transmisiei de date și a serviciilor Internet.

În concluzie, GOCHR BV (și, prin intermediul său, FT) și Romtelecom (OTE) erau potențiali concurenți, având activități substanțiale — prin societățile mamă — în domenii similare, având capacitatea tehnologică și financiară pentru a intra pe piața relevantă și în nume propriu, fapt ce ar fi dus la o îmbunătățire a mediului concurențial.

Prin urmare, fiind potențiali concurenți, decizia lor de a se asocia într-o nouă societate în care aceștia cooperează afectează concurența și cade sub incidența art. 5 alin. (1) din Legea nr. 21/1996.

Potrivit principiului *accessorium sequitur principale* și înțelegerea de nonconurență dintre GOCHR BV și Romtelecom cade sub incidența art. 5 alin. (1) din legea menționată. Referitor la acest aspect, dar cu mențiunea că în discuție a fost crearea unei societăți în comun, Comisia Europeană a stabilit că înființarea unei societăți ce avea ca obiect prestarea serviciului de paging interconectat pentru piața națională irlandeză, de către compania națională de telecomunicații și unul dintre liderii mondiali în domeniul telefoniei mobile, poate constitui un obstacol pentru potențialii concurenți și, în consecință, constituie o restricționare a concurenței, intrând sub incidența art. 85 alin. (1) din Tratatul de la Roma (actualul art. 81 alin. 1)¹⁷⁾. De asemenea, în cazul BT/MCI, Comisia Europeană a considerat că înființarea de către operatorul național de telecomunicații din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (BT) și una dintre cele mai mari companii de telecomunicații din Statele Unite ale Americii (MCI) a unei societăți al cărei obiect de activitate constă în furnizarea de servicii de telecomunicații globale cade sub incidența art. 85 din Tratatul de la Roma, întrucât societățile mamă sunt și vor continua să fie și în viitor cel puțin concurenți potențiali pe piețele relevante în discuție. Menționăm că societățile mamă și-au asumat obligația de nonconurență față de noua societate înființată. Comisia Europeană a reținut că societățile mamă nu au demonstrat că înființarea noii societăți este singurul obiectiv urmărit de către acestea, pentru a intra și a rămâne pe piețele relevante în cauză, deoarece ambele companii au activități substanțiale în domenii similare și au capacitatea tehnologică și financiară pentru a intra pe piața relevantă în nume propriu. În plus, datorită creării noii societăți, este puțin probabil ca vreuna dintre companiile mamă să dezvolte un set similar de produse pentru a-l folosi pe piața relevantă în nume propriu. Pentru aceste motive Comisia Europeană a stabilit că înființarea noii societăți cade sub incidența art. 85 din Tratat¹⁸⁾.

29. Condițiile prevăzute de art. 5 alin. (2) și (4) din Legea nr. 21/1996 pentru a putea beneficia de dispensă sunt:

- părțile să solicite acest beneficiu, întrucât o exceptare nu se acordă în mod automat;
- părțile să dovedească că efectele pozitive ale practicii prevalează asupra celor negative ce rezultă din restrângerea concurenței.

În cazul de față, chiar dacă practica în cauză era anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 21/1996, părțile erau obligate, conform art. 2 alin. (1) lit. b) din Regulamentul pentru aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din Legea concurenței nr. 21/1996 privind practicile anticoncurențiale, să o notifice Consiliului Concurenței la data intrării în vigoare a acestei legi: „Pentru înțelegerile, deciziile de asociere sau practicile concertate, anterioare sau posterioare intrării în vigoare a legii care intră sub incidența interdicției prevăzute la art. 5 alin. (1) din lege [...], se va proceda după cum urmează:

b) pentru a obține dispensă în cazurile individuale de înțelegeri, decizii de asociere ori practici concertate, în condițiile prevederilor art. 5 alin. (2) din lege, agenții economici [...] interesați vor solicita Consiliului Concurenței dispensă în condițiile prezentului regulament.

(2) Neobservarea prevederilor alin. (1) nu exceptează înțelegerile, deciziile de asociere și practicile concertate de la interdicția stabilită prin art. 5 alin. (1) din lege, iar agenții economici în cauză vor fi supuși sancțiunilor prevăzute de aceasta, chiar dacă respectivele acorduri [...] ar îndeplini condițiile de exceptare individuală ori s-ar încadra într-o categorie exceptată.“

30. Reglementarea românească în ceea ce privește acordarea dispensei — art. 5 alin. (2) și (4) din Legea nr. 21/1996 și art. 2 alin. (1) lit. b) din regulamentul de mai sus — este similară reglementării comunitare, și anume art. 7—8 din Reglementarea nr. 17 a Consiliului (1)¹⁹⁾, din 6 februarie 1962, prima reglementare pentru aplicarea art. 85 și 86 din Tratat, modificată și completată prin Reglementarea nr. 59 (2)²⁰⁾, Reglementarea nr. 118/63/CEE (3)²¹⁾ și prin Reglementarea (CEE) nr. 2.822/71(4)²²⁾:

„Înțelegerile, deciziile și practicile concertate avute în vedere la art. 85 paragraful 1 din Tratat, intervenite după intrarea în vigoare a prezentului regulament și în profitul cărora persoanele interesate doresc să se prevaleze de dispozițiile art. 85 paragraful 3 trebuie să fie notificate la Comisie. Atât timp cât nu sunt notificate, nu poate fi pronunțată nici o decizie de aplicare a art. 85 paragraful 3 (nn — similar art. 5 alin. (2) din Legea nr. 21/1996).

Dacă unele înțelegeri, decizii și practici concertate existente la data intrării în vigoare a prezentului regulament și notificate în cadrul termenelor prevăzute la art. 5 paragraful 1 nu îndeplinesc condițiile de aplicare de la art. 85 paragraful 3 din Tratat și dacă întreprinderile și asociațiile de întreprinderi interesate le pun capăt sau le modifică în așa fel încât nu mai intră sub interdicția prevăzută la art. 85 paragraful 1 sau dacă îndeplinesc condițiile de aplicare a art. 85 paragraful 3, interdicția prevăzută la art. 85 paragraful 1 se aplică numai pentru perioada stabilită de Comisie.

¹⁷⁾ Commission Decision of 18 October 1991 relating to a proceeding pursuant art. 85 of the EEC Treaty (case IV/32.737/— Eirpage).

¹⁸⁾ Commission Decision of 27 July 1994 relating to a proceeding pursuant art. 85 of the EEC Treaty (case IV/34.857—BT/MCI).

¹⁹⁾ (1) J.O. 13 in 21.2.1962, p. 204/62.

²⁰⁾ (2) J.O. 58/10.07.1962, p. 1655/62.

²¹⁾ (2) J.O. 162/7.11.1963, p. 2696/63.

²²⁾ J.O. 285/29.12.1971, p. 49.

O decizie a Comisiei în aplicarea frazei precedente nu poate fi pusă în fața întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi care nu și-au dat în mod expres acordul la notificare.“

31. În concluzie, beneficiul exceptării individuale (dispensa) se acordă la cererea părților implicate, cărora le incumbă sarcina probei în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor stabilite la art. 5 alin. (2) din Legea nr. 21/1996. Consiliul Concurenței nu poate acorda dispensă din oficiu. În cazul de față Consiliul Concurenței a manifestat clemență și a solicitat punctul de vedere atât GOCH BV²³⁾, cât și Romtelecom referitor la obținerea unei dispense, având în vedere și Reglementarea Consiliului European nr. 17/1962, conform căreia interdicția prevăzută la art. 85 paragraful 1 — corespondentul art. 5 alin. (1) din legea românească — se va aplica pentru o anumită perioadă, care va fi stabilită de Comisia Europeană.

32. Societatea Națională de Telecomunicații „Romtelecom“ — S.A., fiind cea care a solicitat, în temeiul art. 54 din Legea nr. 21/1996, declararea nulității clauzei de nonconurență, ca raportându-se la o practică anticoncurențială, nu a fost de acord²⁴⁾. Au fost reținute următoarele aspecte legate de atitudinea Romtelecom:

— Romtelecom era parte implicată în contractul ce conținea clauza de nonconurență susceptibilă a încălca prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 21/1996, deci își dăduse acordul, în calitate de acționar, la stipularea acestei clauze în contractul de societate al GOCR; Romtelecom, ca parte implicată, putea solicita Consiliului Concurenței o dispensă, probând efectele benefice ale acestei clauze și necesitatea introducerii ei în contractul de societate al GOCR; solicitând Consiliului Concurenței anularea clauzei în discuție, Romtelecom a recunoscut implicit că aceasta este anticoncurențială și și-a asumat riscul încălcării prevederilor Legii nr. 21/1996 atunci când, eventual, ar fi putut beneficia de o exceptare;

— deși pare de neînțeles, acest comportament al Romtelecom este explicabil prin schimbarea, în raport cu momentul semnării contractului de societate al GOCR (și deci momentul asocierii cu Transpac, devenită ulterior GOCH BV), februarie 1993, a structurii acționariatului Romtelecom, în urma privatizării acestei societăți. Postprivatizare cel care exercită controlul asupra Romtelecom nu mai este statul român, ci compania grecească OTEROM Ltd, care a preluat Romtelecom cu toate contractele în derulare la acel moment, implicit și cu contractul ce conținea clauza de nonconurență în discuție. Întrucât, potrivit dreptului comun în materie, OTEROM Ltd era obligat să respecte acest contract, deși practic nu a consimțit la semnarea lui (nefiind acționar Romtelecom la acea dată) și, pe de altă parte, având ca acționar firma OTE, principalul operator de telecomunicații din Europa de Sud-Est, care dorea să intre și în România pe piața transmisiei de date, modalitatea posibilă prin care ar fi putut pune capăt obligației de nonconurență era anularea clauzei ca fiind anticoncurențială și, prin aceasta, asumarea implicită a riscului de a fi sancționat.

33. GOCH BV, deși și-a menținut poziția că prin clauza în discuție nu se aducea atingere concurenței, și-a manifestat disponibilitatea pentru efectuarea unei cereri de dispensă, dar a argumentat necesitatea existenței acestei clauze în contractul de societate al GOCR prin incapacitatea Romtelecom de a intra în nume propriu pe piață, în situația în care, potrivit reglementărilor legale în materie, ar fi trebuit să probeze faptul că efectele benefice ale clauzei de nonconurență prevalează asupra celor negative rezultate din restrângerea concurenței.

34. În concluzie, din motive de ordin procedural:

- lipsa acordului Romtelecom, deci al uneia dintre părțile implicate; și
- lipsa argumentării efectelor benefice ale clauzei,

operațiunea de înființare a societății GOCR și, pe cale de consecință, clauza de nonconurență nu au putut să beneficieze de exceptarea prevăzută la art. 5 alin. (2) din Legea nr. 21/1996.

IV. Piața relevantă

35. Piața serviciului

Serviciul care definește piața în acest caz este serviciul de transmisii de date prin comutarea de pachete. Comisia Europeană consideră piața acestor servicii ca o piață distinctă în domeniul telecomunicațiilor²⁵⁾.

Comutarea de pachete este un mod de a îmbunătăți capacitatea de utilizare a rețelei și constă în descompunerea secvențelor de date în pachete, alimentarea acestora și a altor pachete din rețea, comutarea pachetelor către destinația dorită și rearanjarea acestora pentru a obține secvențele originale de date.

36. Protocoalele ce pot fi utilizate pentru transmisia datelor prin pachete sunt: X25, Frame Relay (FR), Transmission Control Protocol/Internet Protocol (TCP/IP), Asynchronous Transfer Mode (ATM). GOCR utilizează pentru furnizarea de servicii de comunicații date prin comutarea de pachete protocolul X25²⁶⁾, unul dintre cele mai timpurii, un protocol standard. Serviciile de date prin comutarea de pachete ce folosesc acest protocol (denumite *servicii de date X25*) sunt mai lente, de viteză mai mică decât serviciile care folosesc protocoale ca FR, ATM sau IP²⁷⁾, dat fiind faptul că serviciile de date X25 se bazează pe pachete mai mici și necesită comutări care permit încărcarea și alimentarea pe fiecare pachet.

²³⁾ Adresa Consiliului Concurenței nr. V2—198/7.02.2001; răspuns GOCR prin Adresa GOCR/DG/TS/36/01 din data de 14.02.2001, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V2—275/14.02.2001.

²⁴⁾ Adresa Romtelecom nr. 102/01/223/14.02.2001, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V2—270/14.02.2001.

²⁵⁾ 94/546/EC/Commission Decision of 17 July 1996 relating to a proceeding pursuant art. 85 of the EEC Treaty and article 53 of the EEA Agreement (case no IV/35.337 — Atlas).

²⁶⁾ Adresa GOCR/DG/TS/25/2000, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V2—64/20.01.2000.

²⁷⁾ 94/546/EC/Commission Decision of 17 July 1996 relating to a proceeding pursuant art. 85 of the EEC Treaty and article 53 of the EEA Agreement (case no IV/35.337 — Atlas).

37. Având în vedere acest aspect, la nivelul Comunității Europene, serviciile de comunicații date prin comutarea de pachete au fost divizate, în cadrul aceleiași piețe a produsului, în funcție de segmentele diferite de consumatori cărora li se adresează:

— anumiți consumatori generează de obicei aplicații de viteză redusă și volum scăzut, având cerințe limitate și împărțite geografic. Aceste cereri se datorează atât tipului specific de utilizare, cum ar fi băncile, care operează automatele bancare cu acoperire națională sau rețelele de puncte de vânzare în magazine, cât și dimensiunii unor astfel de clienți, cum ar fi întreprinderile mici și mijlocii. Asemenea servicii sunt facturate în funcție de volumul transmis, în concordanță cu tarifele publicate. Toți deținătorii de funcții de operatori de telecomunicații operează rețele publice cu acoperire națională prin furnizarea de servicii de date X25 acestui segment de utilizatori (rețele publice de date prin comutarea de pachete). Până la liberalizarea pieței de telecomunicații — în România la data de 1 ianuarie 2003 — în fiecare stat membru al Uniunii Europene exista o singură rețea publică de transmisii date prin comutarea de pachete, construită de operatorul național de telecomunicații;

— companiile mai mari și alți utilizatori majori generează un trafic substanțial și regulat. Cerințele acestor utilizatori fac posibilă pentru un terț furnizor de servicii sau chiar pentru potențialul client asumarea costurilor ridicate pentru crearea unor circuite de linii închiriate, de exemplu: instalarea de rețele private virtuale (VPN), pentru a acoperi cererile individuale de servicii. Prin urmare, această cerere este din ce în ce mai mult satisfăcută de servicii de date prin comutare de pachete care folosesc alte protocoale decât X25, cum ar fi FR și ATM (pentru aplicațiile VPN) și IP (pentru ambele: aplicații publice la scară largă și VPN) sau serviciile comutate (prin rețeaua telefonică comutată sau ISDN).

Aceste servicii sunt facturate conform tarifelor negociate și iau în considerare caracteristicile individuale ale cererii fiecărui client.

38. Având în vedere, pe de o parte, faptul că GOOCR operează în principal o rețea națională de transmisii date bazată pe protocolul X25²⁸⁾, dar furnizează și servicii Internet (bazate pe protocolul TCP/IP), deci se adresează ambelor categorii de clienți identificate anterior, și, pe de altă parte, faptul că există societăți care furnizează numai servicii Internet, s-a abordat problema substituibilității transmisiunii de date prin protocolul X25 cu cea prin protocolul TCP/IP.

În ceea ce privește relațiile de substituibilitate între serviciile de transmisiuni de date tradiționale — X25 și serviciile Internet, este necesar să se facă următoarea distincție: substituibilitate din punct de vedere al ofertei și substituibilitate din punct de vedere al cererii pentru aceste servicii.

39. Din punct de vedere al ofertei trebuie menționat că ambele tipuri de servicii sunt utilizate pentru aceleași obiective de afaceri, indiferent de protocolul de transmisie angajat: transfer de date, schimb de mesaje electronice (poștă electronică), schimb de documente electronice (EDI), accesarea bazelor de date distante, iar furnizorii de servicii care au la bază rețele IP pot oferi servicii X25, respectiv furnizorii de servicii ce au la bază rețele X25 pot oferi servicii IP. Cu toate acestea, deși la nivelul anului 2000 existau 16 societăți posesoare de licențe de operare în domeniul transmisiunii de date, practic doar GOOCR și Logic Telecom au furnizat servicii de transmisii de date, celelalte societăți furnizând doar accesul la servicii Internet.

În concluzie, în ceea ce privește oferta, există substituibilitate potențială între serviciile de transmisie de date tradiționale — X25 și serviciile Internet.

40. Din punct de vedere al cererii (clienților, consumatorilor) cerințele anumitor consumatori — companiile mari care generează un volum mare de date și în mod regulat — sunt satisfăcute de protocoale mai avansate de transmisie decât X25, cum ar fi TCP/IP²⁹⁾. Mai mult, un client face distincție între transmiterea/primirea de date printr-o rețea separată și prin Internet din motive legate atât de viteza de transmitere, cât mai ales de asigurarea confidențialității transmisiunii. Deci necesitățile clienților sunt diferite: companiile care au nevoie de un nivel de securizare înalt apelează la serviciile de date X25. Furnizorul de servicii garantează niveluri minime de calitate a serviciilor de telecomunicații, dar nu oferă posibilitatea de a naviga către surse de informații — servere decât ca opțiune suplimentară. Serviciile Internet presupun acces la o rețea deschisă, acces la informații de pe servere din toată lumea, un mediu slab securizat; informațiile critice sunt securizate. Nu se garantează niveluri de calitate, iar furnizorul nu își asumă responsabilități asupra conținutului informației vehiculate sau a integrității acesteia. Sunt servicii care satisfac necesitățile de comunicare cu exteriorul ale companiilor, dar și ale persoanelor fizice.

De asemenea, o diferențiere mai accentuată a utilizării Internetului față de celelalte servicii cuprinse în activitatea de transmisii de date se realizează cu precădere la nivelul utilizatorilor de tip *consumer* (persoane fizice sau Small Home Office), utilizatori care fac apel mai ales la consultarea de baze de date, inclusiv World Wide Web³⁰⁾.

În acest context trebuie menționat că Ministerul Comunicațiilor emite licențe de operare separat pentru furnizorii serviciilor de transmisii de date, iar pentru furnizorii accesului la serviciile Internet este necesară obținerea unei autorizații pentru servicii cu valoare adăugată. Dacă un operator deține licența de operare pentru transmisii de date și dorește să ofere și servicii Internet, trebuie să obțină o autorizație separată pentru acest serviciu.

²⁸⁾ Adresa Romtelecom înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V2—270/14.02.2001.

²⁹⁾ 94/546/EC/Commission Decision of 17 July 1996 relating to a proceeding pursuant art. 85 of the EEC Treaty and article 53 of the EEA Agreement (case no IV/35.337 — Atlas).

³⁰⁾ Adresa GOOCR/DG/TS/39/01 din 26.02.2001, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V2—381/27.02.2001.

41. În concluzie, în ceea ce privește cererea, există o distincție între serviciile de transmisie de date tradiționale X25 și serviciile Internet din punct de vedere al volumului de date transmis și al confidențialității transmisiei. Această definiție a pieței produsului prin prisma substituibilității serviciului de date X25 cu TCP/IP a fost susținută și de alți operatori. Având în vedere aceste aspecte, deși fac parte din aceeași piață a produsului, transmiterea de date prin comutarea de pachete, au fost tratate distinct serviciile de date tradiționale X25 (denumite în continuare *servicii de transmisii de date*) și serviciile Internet. Acest mod de definire a pieței a mai fost utilizat în jurisprudența Consiliului Concurenței, un exemplu în acest sens fiind Decizia președintelui Consiliului Concurenței nr. 475/2001. Această decizie a avut ca obiect autorizarea operațiunii de dobândire de către FT Franța a acțiunilor deținute în Global One de către societățile Sprint Corporation S.U.A. și Deutsche Telekom AG Germania. Prin această operațiune, FT a obținut controlul unic asupra GOOCR, societate controlată de către GOCH BV. În această decizie s-a definit piața relevantă pe care are loc operațiunea de concentrare economică ca fiind piața pe care activează societatea GOOCR: piața serviciilor de transmisii de date și piața serviciilor Internet. Această decizie în cauză nu a fost contestată de către GOOCR sau de către societatea mamă a acesteia, GOCH BV, nici sub aspectul modului de definire a pieței relevante, nici sub aspectul faptului că GOOCR este o societate aflată sub controlul unic al GOCH BV.

42. Structura pieței

Analiza a prezentat interes începând cu anul 1999, întrucât din acel moment Romtelecom, beneficiind de experiența, calificarea și know-how-ul firmei mamă OTE, era practic capabilă să intre în nume propriu pe piața transmisiei de date.

42.1. Serviciul de transmisii de date

Din datele furnizate la solicitarea Consiliului Concurenței de către Agenția Națională pentru Comunicații și Informatică, respectiv de către Ministerul Comunicațiilor, privind societățile care au obținut licența pentru transmisii de date în anii 1999—2000, licența fiind obligatorie pentru desfășurarea activității de transmisii de date, conform art. 8 din Legea telecomunicațiilor nr. 74/1996, a reieșit că în anul 1999 au obținut licențe pentru transmisii de date doar 4 societăți. În urma contactării acestora de către Consiliul Concurenței a rezultat, aspect reținut în Raportul de investigație, că doar două societăți au activat pe piață: GOOCR și Logic Telecom, dintre care GOOCR a fost cea mai puternică, având o cotă de piață de 78%.

În anul 2000 a reieșit că beneficiau de licențe de transmisii de date 16 societăți; în urma contactării acestora de către Consiliul Concurenței a rezultat că marea majoritate a acestora furnizau doar servicii de acces la Internet, iar celelalte, de exemplu GTS, aveau un singur client. Prin urmare, GOOCR și-a conservat poziția de lider pe piața transmisiilor de date în anul 2000.

42.2. Serviciile Internet

Piața serviciilor de Internet a fost și este o piață concurențială, afirmație susținută de faptul că aceste servicii sunt servicii complet liberalizate³¹⁾, a căror furnizare se face în baza Autorizației pentru servicii cu valoare adăugată. Pe această piață a existat și există un număr mare de societăți care furnizează acest tip de servicii (Internet Service Provider). GOOCR a avut o cotă de piață de 7,04%.

43. În concluzie, piața serviciilor de transmisii de date tradiționale a fost afectată de existența clauzei de non-concurență în discuție, existând la nivelul anului 1999 doar doi concurenți, dintre care GOOCR a fost cea mai puternică. În ceea ce privește piața serviciilor de Internet, aceasta a fost o piață concurențială, ea nefiind afectată de existența clauzei de nonconcurență.

44. Piața relevantă geografică

Având în vedere că atât serviciul de date X25, cât și serviciul Internet sunt furnizate la nivel național, GOOCR având punct de prezență în fiecare reședință de județ, piața relevantă geografică în speță este cea națională (teritoriul României).

45. Estimarea costurilor totale ale intrării pe piața relevantă

Conform celor declarate de GOOCR³²⁾, pentru a crea o entitate la scară echivalentă cu GOOCR este necesar să fie luați în considerare următorii factori:

- investițiile totale în echipamente (mijloace fixe);
- interconectare rețea — interconectarea echipamentelor ce formează rețeaua se face folosind infrastructura Romtelecom;
- liniile internaționale — pentru ieșirea în exterior a traficului generat în rețeaua GOOCR se utilizează linii închiriate de la Romtelecom și Societatea Națională de Radiocomunicații — S.A.;
- instalarea efectivă și configurarea echipamentelor — cheltuielile legate de personalul tehnic al societății;
- cheltuieli cu formarea personalului, cu salariile;
- asigurarea service;
- serviciile de facturare și serviciile de prelucrare a tichetelor de trafic național sau internațional;
- activități de promovare;
- necesarul de lichidități al unei societăți nou-înființate până în momentul în care aceasta este capabilă să se autofinanțeze.

Valoarea totală a acestor costuri este de aproximativ 40 de milioane de dolari S.U.A.

³¹⁾ Adresa nr. T/ND/4/598/7.02.2000 a Agenției Naționale pentru Comunicații și Informatică — Direcția reglementări și licențe în comunicații, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V2—122/7.02.2000.

³²⁾ Adresa GOOCR/DG/TS/39/01 din data de 26.02.2001, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V2—381/27.02.2001.

Având în vedere costurile mari ale intrării pe piața relevantă, de ordinul zecilor de milioane de dolari S.U.A., acestea pot reprezenta bariere la intrarea pe piață.

V. Anularea clauzei de nonconurență

46. La data de 5 aprilie 2001 Adunarea generală extraordinară a acționarilor GOCR a decis:

— retragerea acționarului Romtelecom din GOCR, prin transferul celor 48.980 de acțiuni deținute de Romtelecom către GOCH BV, în baza contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni și încetare a asocierii, semnat la data de 5 aprilie 2001;

— anularea clauzei de nonconurență din Contractul de societate al GOCR (art. 4 pct. 1 și 3 și art. 10 pct. 10.2).

VI. Concluzii

47. GOCR nu a fost o societate în comun concentrativă, deoarece a fost controlată de către acționarul majoritar GOCH BV; pe cale de consecință, clauza de nonconurență nu este o restricție auxiliară unei concentrări economice.

48. Înființarea GOCR de către doi potențiali concurenți cade sub incidența art. 5 alin. (1) din Legea nr. 21/1996; pe cale de consecință, potrivit principiului de drept *accessorium sequitur principale*, clauza de nonconurență urmează același regim cu operațiunea de înființare a GOCR, deci cade sub incidența art. 5 alin. (1) din legea menționată.

49. Prin intermediul acestei clauze s-a creat o barieră artificială la intrarea pe o piață caracterizată de investiții mari și puternic specializată; această barieră a împiedicat intrarea celor doi potențiali concurenți — Romtelecom și GOCH BV — în mod individual pe piață și nu prin asocieri, fapt ce ar fi dus la o îmbunătățire a mediului concurențial.

50. Afectarea concurenței s-a produs pe piața serviciilor de transmisii de date tradiționale, unde la nivelul anului 1999 au existat doar doi operatori (dintre care unul și cel mai puternic a fost GOCR, care a avut o cotă de piață de 78%), situația menținându-se practic și la nivelul anului 2000, când, deși mai multe societăți au obținut licențe pentru a presta activitate de transmisii de date, acestea nu au operat, în fapt, pe piață.

51. Operațiunea de înființare de către doi potențiali concurenți a unei societăți în care aceștia cooperează și, pe cale de consecință, clauza de nonconurență nu au putut beneficia de exceptare de la interdicția prevăzută la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 21/1996, conform art. 5 alin. (2) și (4) din același act normativ.

În temeiul art. 21 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 21/1996,

d e c i d e:

Art. 1. — Global One Communications Holding BV și Societatea Națională de Telecomunicații „Romtelecom” — S.A. se fac vinovate de încălcarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 21/1996 prin încheierea unui acord de asociere materializat în crearea unei noi societăți, „Global One Communications Romania” — S.A., și stipularea în contractul de societate al acesteia a clauzei de nonconurență, conform căreia cele două societăți mamă se obligau una față de cealaltă să nu facă concurență, direct sau indirect, noii societăți înființate, atât timp cât vor deține acțiuni ale acestei societăți și pe o durată de 5 ani de la data la care vor înceta să fie acționari.

Art. 2. — În temeiul art. 50 lit. a) din Legea concurenței nr. 21/1996 se ia măsura aplicării sancțiunii amenzii pentru încălcarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 21/1996. În temeiul prevederilor art. 56 lit. a) și ale art. 60 alin. (3) din același act normativ Comisia Consiliului Concurenței, ce va fi numită de către președintele Consiliului Concurenței prin ordin, va stabili cuantumul amenzii pe baza criteriilor prevăzute de art. 57 din aceeași lege.

Art. 3. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiuala părților implicate, în termen de 30 de zile de la comunicare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data comunicării sale de către Secretariatul general al Consiliului Concurenței.

Art. 5. — Prezenta decizie poate fi atacată, conform art. 52 alin. (3) din Legea nr. 21/1996, la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ, în termen de 30 de zile de la comunicare.

Art. 6. — Departamentul servicii și Secretariatul general din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 7. — Secretariatul general va transmite această decizie la:

Global One Communications Holding BV — Olanda
Sediul social: Olanda, Hoofddorp, Strawinskylaan 2001, 1077zz, Amsterdam.

Numărul de înregistrare la Registrul comerțului Amsterdam: 33276922

Prin împuternicit:

Societatea Comercială „Global One Communications Romania” — S.A. — România

Sediul social: str. Dimitrie Pompei nr. 9—9A, sectorul 2, București.

Numărul de înregistrare la Oficiul registrului comerțului: J40/9171/1993

Codul fiscal: R 3751444

Societatea Națională de Telecomunicații „Romtelecom” — S.A. — România

Sediul social: Bd. Libertății nr. 14, sectorul 5, București.

Numărul de înregistrare la Oficiul registrului comerțului: J 40/8926/1997

Codul fiscal: R 427320.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI CONCURENȚEI,

THEODOR VALENTIN PURCĂREA

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIE

privind autorizarea concentrării economice dintre Societatea Comercială „Camping” — S.A. și Societatea Comercială „Mecanică Fină” — S.A.

Președintele Consiliului Concurenței,

în baza:

1. Decretului nr. 1.075 din 21 decembrie 2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;
2. prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996;
3. prevederilor Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței;
4. prevederilor Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice;
5. Instrucțiunilor cu privire la definirea pieței relevante, în scopul stabilirii părții substanțiale de piață;
6. Notificării concentrării economice înregistrate la Consiliul Concurenței cu nr. RS—267 din 8 octombrie 2001;
7. actelor și lucrărilor din dosarul cauzei nr. RS—267 din 8 octombrie 2001;
8. notei Departamentului de bunuri industriale cu privire la concentrarea economică notificată,

luând în considerare următoarele:

1. concentrarea economică s-a realizat prin cumpărarea de către Societatea Comercială „Camping” — S.A. a pachetului majoritar de acțiuni, reprezentând 88,77% din capitalul social al Societății Comerciale „Mecanică Fină” — S.A., aflat în gestiunea Fondului Proprietății de Stat. Achiziția s-a făcut prin licitație publică, pe baza Contractului de vânzare-cumpărare cu nr. 20 din 29 mai 2000. Licitatia de vânzare-cumpărare de acțiuni a fost organizată și selecționată de Fondul Proprietății de Stat — actualmente Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului — în cadrul procesului de privatizare reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997;

2. a fost îndeplinit pragul prevăzut la art. 15 din Legea concurenței nr. 21/1996, modificat prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 7/1998, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 3 februarie 1998;

3. Societatea Comercială „Camping” — S.A. a fost amendată prin Decizia Comisiei Consiliului Concurenței nr. 541 din 13 decembrie 2001 pentru încălcarea art. 16 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, prin omisiunea notificării concentrării economice realizate prin dobândirea controlului asupra Societății Comerciale „Mecanică Fină” — S.A.

4. Societatea Comercială „Camping” — S.A. are ca activitate principală fabricarea de articole confecționate din textile, cu excepția încălțămintei și a lenjeriei de corp;

5. Societatea Comercială „Mecanică Fină” — S.A. are ca activitate principală producția de aparatură și instrumente de măsură, verificare și control — AMC —, cu excepția celor pentru procesele industriale; producția și comercializarea la intern și extern de AMC lungimi neelectrice, AMC termotehnice, ceasuri de mână, scule, dispozitive, matrițe, incluzând și activitatea metrologică pentru AMC.

6. a fost definită ca piață relevantă aferentă operațiunii de concentrare economică piața aparatelor de măsură și control pentru presiuni;

7. prin concentrarea economică realizată segmentul deținut de Societatea Comercială „Mecanică Fină” — S.A. pe piața relevantă nu se modifică, întrucât anterior dobândirii controlului societatea achizitoare nu a fost prezentă pe piața relevantă respectivă. Pe piața aparatelor de măsură și control pentru presiuni Societatea Comercială „Mecanică Fină” — S.A. deține o cotă de 30%;

8. analizând operațiunea de concentrare economică se constată că nu se întrevăd posibile efecte cu caracter anticoncurențial pe piețele relevante analizate;

9. prin urmare, ca efect al operațiunii de concentrare economică, poziția Societății Comerciale „Mecanică Fină” — S.A. nu se modifică, segmentele de piață rămânând aceleași datorită faptului că societatea achizitoare nu a fost prezentă pe piețele relevante analizate. Așadar, operațiunea analizată nu are ca efect înlăturarea, restrângerea sau denaturarea concurenței,

d e c i d e:

Art. 1. — Se autorizează concentrarea economică realizată prin dobândirea controlului de către Societatea Comercială „Camping” — S.A. asupra Societății Comerciale „Mecanică Fină” — S.A., în conformitate cu dispozițiile art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996 și ale art. 9.1 lit. b) din partea a III-a cap. II din Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice, constatându-se că, deși operațiunea notificată cade sub incidența legii, nu există motive pentru a fi refuzată.

Art. 2. — Taxa de autorizare prevăzută la art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1999 este de 20.196.057 lei și se va plăti în termen de maximum 30 de zile de la data comunicării prezentei decizii, prin ordin de plată tip trezorerie la bugetul de stat, în contul

nr. 361280023300, deschis la Banca Națională a României — Sucursala județului Ialomița, beneficiar Trezoreria județului Ialomița, cu mențiunea „pentru autorizare concentrare”. Ordinul de plată va avea menționat pe verso: „cod cont 20.17.01.03”. O copie de pe ordinul de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 3. — Decizia va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiuala Societății Comerciale „Camping” — S.A.

Art. 4. — Decizia Consiliului Concurenței poate fi atacată în termen de 30 de zile de la comunicare la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ.

Art. 5. — Prezenta decizie se aplică de la data comunicării sale părții implicate.

Art. 6. — Departamentul bunuri industriale și Secretariatul general vor urmări aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 7. — Secretariatul general va comunica neîntârziat prezenta decizie la:

Societatea achizitoare

Denumirea: Societatea Comercială „Camping” — S.A.
Sediul legal: municipiul Urziceni, șos. București—Buzău, km 57,5
Telefon: 043/255.650

Fax: 043/255.266
Persoana de contact: dl Marin Gont, director administrativ

Societatea achiziționată

Denumirea: Societatea Comercială „Mecanică Fină” — S.A.
Sediul legal: municipiul București, str. Popa Lazăr nr. 5—25, sectorul 2
Telefon: 01/252.31.21
Fax: 01/252.31.18
Persoana de contact: dl Nicolae Sandru

PREȘEDINTELE CONSILIULUI CONCURENȚEI,
THEODOR VALENTIN PURCĂREA

București, 27 iunie 2002.
Nr. 252.

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIE

privind autorizarea concentrării economice dintre Societatea Comercială „Mol Invest” — S.A. București și Societatea Comercială „Industrial Cefin” — S.A. București

Președintele Consiliului Concurenței,
în baza:

1. Decretului nr. 1.075/2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;
2. prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996;
3. prevederilor Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței;
4. prevederilor Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice;
5. Instrucțiunilor cu privire la definirea pieței relevante, în scopul stabilirii părții substanțiale de piață;
6. Notificării concentrării economice înregistrate la Consiliul Concurenței cu nr. RS—71 din 2 aprilie 2002;
7. actelor și lucrărilor din Dosarul cauzei nr. RS—71 din 2 aprilie 2002;
8. notei Departamentului de bunuri industriale cu privire la concentrarea economică notificată,

luând în considerare următoarele:

1. concentrarea economică s-a realizat în urma perfectării actului adițional din 5 februarie 2002 la Contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni nr. B079 din 27 iulie 2000, prin care Societatea Comercială „Camping” — S.A. Urziceni a cesionat 51% din acțiunile prevăzute în acest contract în favoarea Societății Comerciale „Mol Invest”, care a devenit astfel acționarul majoritar al Societății Comerciale „Industrial Cefin” — S.A.;

2. cifra de afaceri a operațiunii de concentrare economică depășește pragul valoric prevăzut la art. 15 din Legea concurenței nr. 21/1996, modificat prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 13/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 20 februarie 2001;

3. activitatea principală a societății achizitoare Societatea Comercială „Mol Invest” — S.A. constă în producția de aparatură și instrumente de măsură, verificare și control, cu excepția echipamentelor de măsură, reglare și control pentru procese industriale;

4. Societatea Comercială „Industrial Cefin” — S.A. are ca activitate principală execuția de echipamente de măsură, reglare și control pentru procese industriale;

5. au fost definite ca piețe relevante aferente operațiunii de concentrare economică piața părților de scule așchietoare speciale și piața dispozitivelor pentru mașini-unelte;

6. segmentele deținute de Societatea Comercială „Mol Invest” — S.A. pe piețele relevante sunt de fapt cotele de piață deținute de Societatea Comercială „Industrial Cefin” — S.A. pe aceste piețe, anterior realizării concentrării economice. Acestea au următoarele valori în anul 2001:

- pe piața părților de scule așchietoare, pe întregul teritoriu al României, cota de piață este de 5%;
- pe piața dispozitivelor de mașini-unelte, pe întregul teritoriu al României, cota de piață este de 5%;

7. prin concentrarea economică realizată segmentele deținute de Societatea Comercială „Industrial Cefin” — S.A. pe piețele relevante nu se modifică, întrucât anterior dobândirii controlului societatea achizitoare nu a fost prezentă pe piețele relevante respective;

8. pe piața părților de scule așchietoare și pe piața dispozitivelor de mașini-unelte, pe întregul teritoriu al României, oferta este reprezentată de Societatea Comercială „Industrial Cefin” — S.A. București și de alte societăți comerciale producătoare autohtone. Pe aceste piețe nu există produse provenite din import.

9. cererea de părți de scule așchietoare speciale și dispozitive de mașini-unelte este reprezentată de agenții economici care își desfășoară activitatea în diferite ramuri ale industriei;

10. analizând această concentrare economică se constată că nu se întrevăd posibile efecte cu caracter anticoncurențial pe piață;

11. prin urmare, ca efect al operațiunii de concentrare economică, poziția Societății Comerciale „Industrial Cefin” — S.A. nu se modifică, segmentele de piață rămânând aceleași datorită faptului că societatea achizitoare nu a fost prezentă pe piețele relevante analizate. Așadar, operațiunea analizată nu are ca efect înlăturarea, restrângerea sau denaturarea concurenței,

d e c i d e:

Art. 1. — Se autorizează concentrarea economică realizată prin dobândirea controlului de Societatea Comercială „Mol Invest” — S.A. București asupra Societății Comerciale „Industrial Cefin” — S.A., București, în conformitate cu dispozițiile art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996 și ale art. ale 91 lit. b) din partea a III-a cap. II din Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice, constatându-se că, deși operațiunea notificată cade sub incidența legii, nu există motive pentru a fi refuzată.

Art. 2. — Taxa de autorizare prevăzută la art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1999 este de 5.509.663 lei și se va plăti în termen de maximum 30 de zile de la data comunicării acestei decizii, prin ordin de plată tip trezorerie la bugetul de stat, în contul nr. 361280052300, deschis la Banca Națională a României — sucursala municipiului București, beneficiar Trezoreria sectorului 2, cu mențiunea „pentru autorizare concentrare”. Ordinul de plată va avea menționat pe verso: „cod cont 20.17.01.03”. O copie de pe ordinul de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 3. — Decizia va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Societății Comerciale „Mol Invest” — S.A.

Art. 4. — Decizia Consiliului Concurenței poate fi atașată în termen de 30 de zile de la comunicare la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ.

Art. 5. — Prezenta decizie se aplică de la data comunicării sale părții implicate.

Art. 6. — Departamentul bunuri industriale și Secretariatul general vor urmări aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 7. — Secretariatul general va comunica neîntârziat prezenta decizie la:

Societatea achizitoare

Denumirea: Societatea Comercială „Mol Invest” — S.A.

Sediul legal: municipiul București, șos. Pantelimon nr. 10—16, et. 1, ap. 101, sectorul 2

Telefon: 01/252.31.21

Fax: 01/252.31.18

Persoana de contact: dl Nicolae Sandru

Societatea achiziționată

Denumirea: Societatea Comercială „Industrial Cefin” — S.A.

Sediul legal: municipiul București, str. Popa Lazăr nr. 5—25, sectorul 2

Telefon: 01/252.31.21

Fax: 01/252.31.18

Persoana de contact: dl Dumitru Niculescu

PREȘEDINTELE CONSILIULUI CONCURENȚEI,

THEODOR VALENTIN PURCĂREA

București, 10 iulie 2002.

Nr. 271.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro